

Elsa Kvamme leser annonser i stykket «Dame uten jobb».
FOTO: AGNETHE WEISSAR

Dame uten jobb

Elsa Kvamme mottok mange lovord for stykket «Mannen som fødte en kvinne» og deltok den gangen bl.a. på Den internasjonale teaterfestivalen i Athen og den spanske Sitges festivalen, der hun ble belønna med Lystrata-prisen 1983.

Nå er hun tilbake med et nytt en-manns show, som hun sjøl har skrevet manus og sanger til. Elsa Kvamme har gitt «Dame uten jobb» undertittelen «Når den siste computer har overtatt etter det siste menneske, finnes det da humor?»

tildels i halsbrekkende øvelser, og dels i spillet sitt. I tillegg har Kvamme et eget og naivt skjær over seg. Gjennom forestillingen overbeviser hun om både talent og arbeidsglede, og er interessant å se i seg sjøl.

Uten logikk

Men det spørs om ikke en smule over-iver har tatt henne under arbeidet med forestillinga. Kvamme har mye på hjertet, men har tatt munnen for full. Dette viser seg i såvell faktumet at norske leiesoldater i Khomeinys Iran (eller en framtidig lik leder) er en umulighet, der nest virker denne sprø tanken både lite gjennomtenkt og fordomsfull. Bedre blir det ikke av at Kvamme høster langvarig latter når hun parodierer muslimsk bønn.

Kritikken tilfaller Kvamme som har skrevet manus, men også instruktøren Yves Liébert som ikke har klart å holde trådene fra hverandre. En enklere oppsetning kunne kanskje gjort handlinga mer begripelig. Jeg mistenker ikke Kvamme for egentlig å ville noe annet enn å advare mot autoritære regimer, fanatisme i Iran og et orwellsk vesten, men hun lykkes ikke i å si noe spesielt av betydning. Jeg vil likevel anbefale folk å se forestillinga utifra at den representrer et formmessig anerledes teater enn det vi vanligvis ser her hjemme, og mer gjennomarbeida enn gjengs gate-teater. Ikke minst er det økonomiske årsaker til at Elsa Kvamme fortjener å bli sett, slik at hun som free-lance skuespiller kan fortsette å utvikle sin stil – og forhåpentlig ta manus litt mer alvorlig. Stykket spilles i Trikkehallen på Majorstua, fra tirsdag 22. t.o.m. 26. mai, kl. 19.30

Therese Bjørneboe

TEATER

Computere

Temaet skulle være gjenkjennelig og aktuelt, mens spørsmålsstillinga etter vårt skjønn fikk forestillingen til å bli hengende litt i lufta. Kvamme introduserer oss for Brutta, en chaplinsk skikkelse, som gang på gang havner i uføret. Handlinga er lagt til en ikke tidsangitt framtid, arbeidsløshet er blitt regelen.

Brutta går utrettelig på arbeidskontoret, der betjeninga utelukkende består av computere. Allerede her gjenspeiler kanskje effektene en ufordøyd tanke, vi begriper sjølsagt angsten for computer-veldet, men denne angsten kan lett bli en klisje. Brutta blir tvunget til å tegne seg som frivillig Røde Kors-hjelper, i mangel av annen jobb. Hun ankommer i Iran og forstår at hun er blitt narra, hun er nemlig midt i en avdeling leiesoldater. Hun spiller fortsatt klovn, og begår en dumhet som fører henne i fengsel og straffe-leir.

Imponerende

Elsa Kvamme har bakgrunnen sin fra Odinteateret og Saltkorpagniet, og underveis har hun erverva en imponerende kroppskontroll, hun demonstrerer det